

(Modsigelse). Ja, jeg tror det ikke, og i alle Tilfælde ere Soldaterne jo meget faa paa det Tidspunkt. Naar det erede Medlem for Maribo (Wederkinch-Madsen) har gjort den Opdagelse, at det erede Medlem her foran (Sagb) og vi Andre skulde have den Anskuelse, at Folkethinget aldeles ikke skulde have nogen Indflydelse, skal jeg virkelig ikke svare paa en saadan Betydning, som er saa grundsaft som vel mulig, thi deraf, at man modsætter sig en Bestræbelse for at gjøre Thinget til Eneherster, følger ikke, at man ikke vil tilstaa det den Indflydelse, det efter Grundloven skal og bør have.

Sagsbro: Hvis det erede Medlem, der nu sætte sig, og hans Meningsfæller vilde gjøre deres til at faae denne Sag gennemført, skulle de stille sig paa det Standpunkt, som i 1874 blev betegnet ved en enstemmig Indstilling af hele Thingets Udvalg. Havde de gjort det, saa vilde der være Udset til Sagens Gjennemførelse; men det er saa langt fra, at de har gjort det, at de af Ministeriet have ladet sig bevæge til at gaa en helt anden Vej nemlig til et Antal af 110 Valgkredsse istedetfor, at det dengang blev bestemt til 125; selv subsidiært kunde de ikke gaa med til mere end 123, og vi ere jo dog nu i Diebliffet 10 Aar fremme i Tiden fra 1874, saa vilde vi nu gennemføre den Tanke, som da blev til, maatte de nu komme til et Antal af 139. Derksom de havde gjort det, kunde der være Tale om Udset til at faae Sagen gennemført, og saa skulde jeg vise de Herrer, at jeg har en varm Interesse for den. Derimod vil jeg ikke arbeide paa et Grundlag, som efter min Mening er uretfærdigt og stridende mod den Maade, hvorpaa Grundloven har været forstaaet til enhver Tid, og hvorved vi vilde frænke Egne af Landet, som have et lige saa billigt Krav paa at blive hjulpe som de Kredse, her er Tale om. Naar det erede Medlem for Njorbenhavn (Rimestad) sagde, at vi jo ikke skulde blive staaende derved, vi kunde jo blive ved at gaa frem, saa svarer jeg, at det jo netop er Ulykken, at naar vi begynde paa en gal Maade, saa er det et Præcedens, saa maa man vedblive at gaa den gale Vej og komme da stadig længere og længere bort fra, hvad Grundlovens Tanke har været, nemlig at ikke alene Folketallet men ogsaa andre Hensyn skulde lægges til Grund. (Modsigelse), de Herrer kunne ikke sige Nei dertil, de have ikke noget Bevis derfor, men jeg har Bevis derfor i den Maade, hvorpaa Grundloven blev forstaaet af de Mænd, der gav den, og i selve Grundloven vil man forgjæves søge Noget om, at hver enkelt Kreds skal have

16,000 Indbyggere. Det staar der ikke Noget om i Grundloven, og det have jo Kjendsgjeningerne viist, at den ikke har villet, thi allerede paa den grundlovgivende Rigsdag blev der dannet Kredse i de tyndt befolkede Egne paa under 10,000 Indbyggere. Den daværende Minister Madvig udtalte ogsaa, at der skulde være et vist Spillerum i hver Kreds efter de forskjellige bestaaende Forhold. Dengang fremhævede man særlig de geografiske Forhold, men det er ogsaa fuldt berettiget ved Siden deraf at tage Hensyn til Bælgertallet, hvad man dengang ikke kunde, da man ikke kjendte det. Jeg har ingenlunde sagt, saaledes som det er lagt mig i Munden, at det skulde være det absolut Afgjørende; men det skal være et Moment, der skal tages Hensyn til. Og naar der endelig er henvist til et Forslag, man har betegnet som mit Forslag, saa vide jo de Herrer, der have siddet i Udvalg sammen med mig, meget godt, at jeg har ingen Del i dette Forslag. Jeg skal erkjende, at det er udarbejdet med megen Omhu, men jeg har i sin Tid ifkun subsidiært sluttet mig til det, fordi det kom min Tanke nærmest. Jeg har for mit Vedkommende altid saat, at dette var en Sag af en saadan Banfælgelighed og Betydning, at Grundlaget maatte gives fra Regjeringen, og at intet Folkethingsvalg alene vilde kunne magte at ordne den tilfredsstillende. Derfor har jeg ikke villet tage Del i Udarbejdelsen af saadanne Forslag, men kun subsidiært slutte mig til det, der vilde sætte Antallet af Folkethingsmedlemmer nærmest til 132, som efter min Anskuelse bedst fyldestgjorte Grundlovens Krav i dette Diebliff. Man paagaar, at vi skulde absolut holde os til det Tal, som kommer ud ved at dividere Folketallet med 16,000, men det har den grundlovgivende Rigsforsamling viist ikke er nødvendigt, thi efter dette skulde den grundlovgivende Forsamling kun have bestemt Antallet til 96, men den bestemte det til 100, fordi man vilde have Noget at løbe paa. Det er netop hele Tiden dette, som de Herrer ville, at Sagen skal tages som et rent mathematisk Regnestykke, saa at man siger, det er Tallet 16,000 og 16,000 alene, som der skal tages Hensyn til. Men det staar, som paavist, intetsteds i Grundloven, og det er urigtigt og uretfærdigt, om jeg end fuldt erkjender, at det nødvendige Spillerum bliver for stort, naar Folketallet er saa stort, som det for Tiden er i visse Kredse. Jeg kan henvise til, at da der f. Ex. paa den grundlovgivende Rigsdag blev Tale om at gjøre Den Samsø til een Blads, sagde den daværende Ordfører for Udvalget, Mergaard,